

Ломакіна Л.В.

Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського", Україна

Сучасні тенденції у навчанні іноземних мов

З входженням України до загально - європейської системи вищої освіти значимість вивчення іноземних мов та мотивація навчання зросли. Студенти та викладачі отримали можливість брати участь у програмах академічної мобільності, тобто виїжджати до будь-якої країни Європи для навчання і роботи. Перебування представників українських вузів у мовному середовищі робить їх лінгвістичні навички набагато більш прагматичними. У зв'язку з цим, помітно збільшились вимоги до якості володіння студентами та викладачами іноземними мовами.

Гуманітарна складова освіти ставить перед усіма викладачами іноземних мов конкретне завдання підготовки студентів, готових до навчання в рамках освіти європейських університетів. Це передбачає не тільки традиційне фактичне володіння всіма аспектами мови, а й значне розширення того розділу, який пов'язаний з країнознавчою і культурологічною підготовкою, додатковими знаннями про різноманітність мов і культур у національних системах освіти.

Нова освітня модель повинна містити мотивований підхід до вивчення англійської мови, як основного засобу міжнародної комунікації, що надасть студентам можливість підключитися до Європейського інформаційно-освітнього середовища вже на початковому етапі. Необхідність постійного зворотного зв'язку між учасниками процесу навчання і значна самостійність студентів при оволодінні знаннями визначає нову структуру для презентації навчального матеріалу та для форми і змісту супровідних матеріалів. Це вимагає певної інформаційної підтримки, відповідного мультимедійного навчально-методичного комплексу для конкретної дисципліни, який реалізовується в умовах високотехнологічного інформаційного середовища.

При вивченні іноземної мови проблеми комунікації і діалогу стали основними поняттями. Якщо мовна компетентність передбачає знання

граматики і словника та вміння створювати граматично правильні висловлювання конкретної мови, то комунікативна компетенція, тобто здатність до ефективного використання мови в процесі спілкування, включає вміння вести осмислений і зв'язний діалог. Діалог як система правил взаємодії та вибору стратегій навчання в умовах високотехнологічного інформаційного середовища набуває важливого значення. Комунікативний підхід спрямований на розвиток у студентів вміння практично користуватися реальною живою мовою.

Останнім часом у вітчизняних і зарубіжних дослідженнях зріс інтерес до вивчення питань, пов'язаних із вживанням мови, з необхідністю повідомляти студентам не тільки певну суму знань про мову, а й про реалізацію отриманих знань в тій чи іншій ситуації спілкування. Знання норм і традицій спілкування народу - носія мови, тобто всього того, що мається на увазі під комунікативною поведінкою, як частини національної культури, дозволить учасникам мовного акту, які належать до різних національних культур, адекватно сприймати і розуміти один одного.

Мовні відмінності між народами очевидні не лише в тому, що нації говорять на різних мовах, але і в особливих звичках. Оволодіння іноземною мовою нерозривно пов'язане з оволодінням національною культурою, тобто з формуванням здатності і готовності розуміти ментальність носіїв мови, а також особливості комунікативної поведінки народу цієї країни.

Таким чином, студенти, здобуваючи знання з іноземної мови, повинні вміти оперувати відібраним мовним матеріалом, повинні формувати навички та вміння оперувати відібраними країнознавчими знаннями, нормами повсякденної поведінки.

Сучасне викладання іноземної мови неможливо без прищеплення студентам іноземної культури з яскраво вираженою комунікативною спрямованістю, що сприяє всебічному розвитку особистості.